

ماه هر جا می‌روی دنبال توست

شعری از آتوسا صالحی

خنده‌هایت را رها کن روی موج
چشم‌هایت را ببر سوی بهار
دانه‌ای بگذار در دست زمین
پای هر دیوار یک پیچک بکار!

یک نفس چون رود تا صحرا برو
توی چشم قطره‌ها خود را بین
زودتر از شاخه‌ها بالا برو
باز با دست خودت گردو بچین

فکر کن هر جا که هستی آسمان
با تمام ابرهایش مال توست
شب که تنها مانده‌ای در خانه‌ات
ماه هر جا می‌روی دنبال توست

باد را با بادبک دوست کن
قاصدک بفرست سوی آسمان
ابرهایت را به کوهستان ببخش
شعر باران را برای گل بخوان...